

הפרות רועות בין השקים של מאפייה ברמת החייל - ובמרחק כמה מטרים אופים לחם

פרות אלה

מסביב מוגרש אשפה ענק. גרוטאות-ברזל ומכונות שיצאו מכלל שימוש. צחנת ובל וריח ריקבון עומרים באוויר. כמה מיכלי-אשפה ענקיים ניצבים פרוצים לכל רוח, עולים על גדותיהם. לתוך הגוף המדכא נכנס לפתע גורם פסטורלי. מיספר פרות מופיעות מאי-שם, ובאדישות בהמית קרבות למי

ובגעייה עמומה של תענוג פותחות הבהמות בי זלילה רבתי.

זהו מעשה של יום-יום במאפיית-אחדות, השור כנת באזור התעשייה של רמת-החייל, ומספקת כ-40% מתיצרות הלחם של איזור תל-אביב. "ההונחה וחוסר-הנקיון - משועים" מספר שי אלכסנדרוני שגילה את הפרות רועות במאפייה וצילמן. הלחם והלהמניות מונחים בארגוני-קרטון בלויים, שאיבדו מזמן את ציבעם המקורי, וכעת הינם שחורים משומן וליכלוך. מתוך מיספר ארגזים בלויים, צונחות כיכרות-לחם לריצפה השחורה. בהעמסה על מכונות-ההור בלה, מרימים אותם הפועלים ומטילים את הכיכרות המלוכלכות למכונות, יחד עם כל השאר. תוך עבודה מזוהמת, מוצאים רבים מהם הזדמנות נאותה ללעוס את הסנדוויץ' הביתי, בעוד ידם השנייה עוסקת בהעמסה.

בתוך המאפייה לבושים העובדים בסרבילים המצופים אף הם בשיכבה הכהה המוכרת. אפילו אבקי-הקמח המרחף בחלל המאפייה, אינו מצליח לגבור על צבע הזוהמה.

כשנשאל דובר משרד-הבריאות משה זינגר לדעתו על הפרות במאפייה, השיב, כי ללישכת הבריאות ידוע על קיומם של הפרות בשטח המאפייה. ומה לפרות במאפייה? גם על כך היתה לדובר תשובה

בעל המאפייה אריה פרומרמן מוקף שרשרת עובדי-מאפייה, שחשמה את הדרך לכתב בסיוור במיתקנים המזוהמים.

כלי-האשפה הפתוחים. הן מרחחות בנמצא, תוחכות זרי כובית לחה לתוך הדומן, ונעות חלאה. יש בנמצא דברים טעימים יותר מסתם זבל, הן יודעות היטב: צעדים ספורים מן האשפה, בניין עגום צורה ומוזנה. מעליו שלט: מאפיית-אחדות. הפרות עוברות בחצר מטרי

נתבעו לדין

בה: בכל אשמה המחלוקת על בעלות המיגרש המשותף הצמוד למאפייה. ובכלל, לדעת לישכת הבריאות בתל-אביב, המגע של הפרות אינו עם הקמח של המאפייה, אלא עם פסולת קמח המיועדת לגידול חזירים.

מאפיית-אחדות פועלת כקואופרטיב, בהנהלתו של אריה פרומרמן. כשהציג כתב העולם הזה את עצמו, ביקש לערוך סיור במאפייה. הודיע פרומרמן: "אתה לא פקח בשבילי. אני לא מוכן לתת לך להיכנס. אולי אם תודיע לי מראש ונקבע תאריך, אז כן."

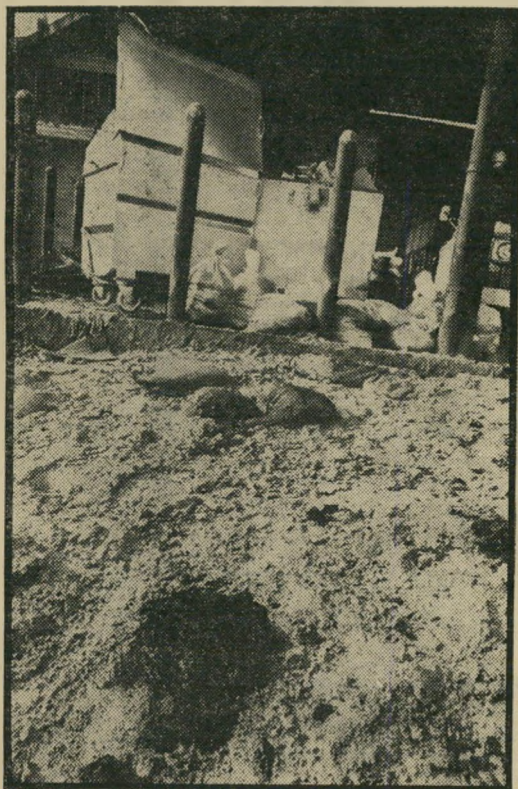
שוטרים

נגד פרות

כדי למנוע מעצמו הפתעות, הועיק המנהל את הגבר כ תנים שבפועליו, ציווה עליהם להקיף את המאפייה מכל פתחיה. למנוע בכל צורה את כניסת הכתב והצלם. "תראה" הזהיר את הכתב, "אני לא אחראי למה שהפועלים שלי יעשו לך אם תתקרב למאפייה. האנשים האלה לא אוהבים שמישהו מבחוץ מנסה לפגוע במקור פרנסתם."

לשאלתו של הכתב על פשר ההונחה במאפייה, הודיע המנהל, כי מגקים את המקום יום-יום, כולנו רק בני-אדם. הפועלים שלי עובדים משתיים בלילה. הם נופלים מהרגליים. אפשר להבין שבתנאים כאלה נופל אפילו הלחם

עדות מופרשת במרחק מנוחך משקי החומר טחם יוכנו כי כרות-הלחם ניצבים מיכלי-אשפה עולים על גדותיהם. בחזית התמונה, פרש-פרות טרי ליד שקי הקמח.

בעוון הפרושה

נפת. טלפי הבהמות שוקעים בשיכבה של אדמה משומנת שחורה, המצפה את ריצפת-הבטון המקורית של החצר.

לחם

מוטל באשפה

עדן של הפרות: ערימת שקים בסינת החצר. הן מתקרבות, תוקעות חוטם, בוטשות בשק בטלף מזוהם